

Nước mắt vẫn rơi trên Sông Vàm Cỏ

hay

Dự án mổ mắt cho 200 người nghèo tại Tỉnh Long An(a)

Tỉnh Long An là nơi tôi khởi đầu sự nghiệp công chánh vào năm 1959. Những địa danh như Bến Lức, Thủ Thừa, Tân Trụ, Tầm Vu, cầu Voi, cầu Ván trên QL I A, khu trù mật Đức Hòa- Đức Huệ quá quen thuộc với tôi.

Ngay từ khi thành lập nhóm thiện nguyện SN vào năm 2001, tôi nghĩ ngay tới Long An, tôi dành dụm thật nhiều tiền để mổ mắt cho đồng bào nghèo và xây dựng các công trình phúc lợi nơi đây(b). Với sự giúp đỡ của hội thiện nguyện VNHELP và nhóm TNSN, tôi dự định giúp mổ mắt trong đợt đầu cho 200 người. Qua thư đề ngày 21/9/11, anh Hoàng, Chủ Tịch hội Chữ Thập Đỏ Thiện Tâm cho hay: "Chúng con đã khám sàng lọc tại 3 huyện địa đầu Tân Hưng, Đức Hòa, Đức Huệ và lên lịch mổ trong 3 ngày 3, 4, 5/10/11, và riêng ngày 28/10/11 dành cho những ca khám bổ sung hoặc tái khám".

Tôi rất mừng khi thấy nhiều người quen có tên trên danh sách. Họ đã cùng tôi đồng lao cộng khổ trong suốt thời gian xây dựng khu trù mật, và nhiều dự án phụng sự xã hội khác. Giờ đây, thời huy hoàng của những thanh niên "đứng lên đáp lời sông núi" đã nhường chỗ cho bóng đen bất tận với dòng nước mắt không ngừng rơi.

"Long An đi trước về sau" là vậy!

***

Mới sáng tinh mơ ngày 3/10/11, quang cảnh bệnh viện Trung Vương, TP HCM nhộn nhịp khác thường. Hành lang chật ních người,

kẻ nằm thẳng cẳng, người ngồi bó gối. Túi sách, chai nước để gọn gàng trên đầu chiếu hoa, cuối chiếu ngổn ngang giầy dép trên nền gạch hoa bóng loáng. Bệnh nhân gồm mọi

thành phần xã hội; mọi lứa tuổi, từ cô thôn nữ xinh xinh cho đến cụ già răng long; có cả các tầng ni áo vàng cũng như áo lam ngồi chờ mổ tại sảnh đường.

Bệnh nhân mà chúng tôi vẫn an đầu tiên là cụ Năm Mật. Cụ ngoài 70, tóc trắng xóa như tóc tiên, những chòm vết nhăn chạy dài trên gò má, vết ngang trên trán cụ.

- Thừa cụ! cụ có khỏe không ạ?

- Cảm ơn quý ông, tôi vẫn khỏe, chỉ tội đôi mắt không thấy rõ đường! Mấy hôm nay tôi hồi hộp, không ngủ được. Ở nhà, các cháu nhắc tôi: "Nếu bà không ngủ, huyết áp sẽ lên cao, bác sĩ không cho mổ đợt này". Tôi lo lắm ông ạ!

Cụ kể tiếp:

- Hôm 11/9/11, hội Thiện Tâm đưa các bác sĩ về địa phương khám sàng lọc, tôi năn nỉ Hội cho đi giải phẫu mắt kỳ này; bà con khắp vùng Đồng Tháp kháo nhau rằng chỉ có hội Thiện Tâm mới thực sự thương yêu đồng bào. Họ lo từ đầu đến cuối, từ xe chuyên chở, chỗ ăn ở cho đến khi bệnh nhân sáng mắt, trở về nhà bình an.

- Xin cụ an tâm. Các bác sĩ ở đây mổ bằng tia "la-de" (laser), chứ không bằng dao kéo, nên không đau đớn, và rất mau lẹ(c).

Tối giờ ăn, cụ cũng như các bệnh nhân khác được phát một chai nước suối, một hộp cơm gồm 3 món: cơm, gà ram, sà lát. Một cụ ông phát biểu: "Từ ngày giải phóng đến giờ, tôi mới được ăn một bữa cơm từ thiện, vừa ngon vừa bổ. Cơm bung nước rớt như thế này, lão xúc động lắm!"

Tối giờ mổ, cụ Năm được hội viên CTĐ đẩy xe lăn tới phòng giải phẫu. Trong bộ đồng phục màu xanh, mũ nylon trùm tóc, cụ tỏ ra lo sợ, vì là lần đầu trong đời cụ tới phòng giải phẫu mắt. Ca mổ thành công. Cụ cảm động về cách đối xử thân thương của bác sĩ, nhân viên phục vụ, nhất là của các thiện nguyện viên.

Tối giờ bác sĩ kiểm tra bệnh nhân một lần chót trước khi cho họ ra về, cụ năn nỉ bác sĩ:

- Hãy mở băng để tôi thấy trong giấy lát tất cả những người có tấm lòng yêu thương, bao dung và nhân ái một lần; nếu có mù lại, tôi cũng cam chịu. Khi thấy rõ từng người, cụ òa lên khóc. Ôm từng thiện nguyện viên, cụ gọi họ là con, khiến họ không cầm được nước mắt. Năm tay cụ, bác sĩ rướm rướm nước mắt nói:

- Trong 20 năm hành nghề, chưa bao giờ tôi chứng kiến cảnh ngộ này!

Tôi cũng khóc, vì qua hình ảnh cụ và 199 bệnh nhân khác, tôi nhớ tới những cộng sự viên trung tín và can trường như chú Ba Thơm, ông Đốc Công Mỹ, thầy Ba Hiệp... và biết bao nhiêu đồng bào thân thương ruột thịt của tôi đang sống trong cảnh nghèo khó, tối tăm và bệnh hạn.

Nước mắt vẫn rơi!

&

Cùng đi một chuyến xe lên Thành phố Hồ Chí Minh với cụ Năm Mật, có cụ Bảy Lược. Hai cụ cùng tuổi, người ở bên này Sông Vàm Cỏ Tây, người ở bên kia sông. Thấy 2 cụ cùng thi nhau khóc, chúng tôi tưởng 2 cụ có cùng một cảnh ngộ, cùng một tâm sự, nhưng không phải vậy. Cụ kể rằng:

- Hôm khám sàng lọc, bác sĩ cho già lên Thành phố Hồ Chí Minh. Nhà nghèo không có tiền mua vé xe. Người con trai biếu mẹ 150.000 đ, Hội hỗ trợ 50.000 đ. Cô con dâu trách móc chồng; không kìm chế được cơn giận, người chồng bạt tai vợ. Vợ xách quần áo bỏ về nhà bố mẹ và đệ đơn xin ly dị.

Cụ buồn một phần vì gia đạo, một phần vì không được mổ kỳ này do huyết áp quá cao, mặc dầu bác sĩ đã cho cụ uống thuốc giảm huyết áp.

Hội hỗ trợ tiền xe và ưu tiên cho cụ giải phẫu kỳ tới, khi nào huyết áp xuống. Hình như những lời an ủi không ngăn nổi dòng nước mắt cụ.

Nước mắt vẫn rơi!

&

Ba ngày giải phẫu qua mau, với tổng kết:

- Phẫu thuật đục thủy tinh thể: 200 ca

- Hoãn vì tặng huyết áp: 26 ca

Tình cờ gặp anh Hoàng dưới chân cầu thang, chúng tôi nêu lên thắc mắc:

- Danh sách chỉ có 200 mà sao số bệnh nhân nhập Viện quá đông!

Tuy mệt mỏi, anh cũng vui vẻ giải thích:

- Khi chuyển xe chuẩn bị chở 35 bệnh nhân có tên trên danh sách, một số người không có tên cứ nhảy đại lên xe, với hy vọng thay thế những người nào đó không được mổ. Xe theo tiêu chuẩn chỉ chở 42 người, nhưng số người lên xe 69! Người hướng dẫn đoàn và người lái xe bắt lực trong 2 tiếng đồng hồ và đành phải cho xe chạy lên bệnh viện. Hội rất mệt vì phải lo thêm chỗ ăn ở, cấp thuốc men cho số người thặng dư. Tình trạng này xảy ra nhiều lần, nhiều nơi, mỗi khi đồng bào nghe tin Hội tổ chức mổ mắt. Chúng tôi đành bó tay! Anh nói tiếp:

- Như quý anh đã rõ, trong suốt 3 ngày điều trị tại bệnh viện, Hội lo ăn ở, cấp thuốc men, kính bảo hộ, tặng khăn, quà. Khi ra về, Hội hỗ trợ tiền xe, cấp thuốc đủ dùng cho 7 ngày, kèm theo giấy hướng dẫn và dặn dò bệnh nhân(d). Trong khi đó, quỹ từ thiện của Hội rất eo hẹp, nhưng may thay mỗi lần mổ đều có các vị ân nhân, mạnh thường quân giúp. Điển hình lần này là cô giáo Nguyễn T. **Lan Chi**, cô dạy ở trường Thanh Đa, Q. Bình Thạnh, TP HCM. Nhà tuy không dư dả, cô đã âm thầm tặng Hội 1.200.000 đ. Thật là tuyệt vời khi thế giới này còn rất nhiều người có tâm hồn cao thượng, giàu lòng nhân ái như cô!

Thấy anh có vẻ vội vã, chúng tôi cáo từ.

***

Hai trăm ngọn đèn vừa được thắp lên hai bên bờ Sông Vàm Cỏ Đông cũng như Tây. Quả là quá ít so với hàng nghìn ngọn đèn đang thiếu dầu, thiếu bác. Tôi sẽ ráng hết sức mình để hàng trăm ngọn đèn bùng sáng khắp 14 huyện trong Tỉnh. Hy vọng lúc đó, nước mắt sẽ ngưng rơi và tôi cũng ngừng khóc!

Bùi Đức Hợp

(a) Tỉnh Long An là cửa ngõ đồng bằng Sông Cửu Long, đất đai màu mỡ trải dài trên 2 con sông Vàm Cỏ Đông và Vàm Cỏ Tây. Tỉnh có nhiều di tích thắng cảnh như cụm di tích Bình Tả, lăng Nguyễn Huỳnh Đức, ngôi nhà 120 cột, chùa Tôn Thạnh, đồn Rạch Cốc v. v.

(b) Chúng tôi dự trù trong năm tới xây cầu bê tông cốt thép dài 31 m, rộng 2 m, chi phí khoảng 200 triệu đ tại H. Đức Huệ (cọc bê tông nhô sâu 9 m kể từ đáy sông tới lớp đất cứng).

(c) Mổ mắt theo phương pháp Phaco.

(d) Chi phí mổ mắt 850.000 đ/ca do hội VNHELP và nhóm TNSN tài trợ.

Phụ chương:

Thư anh Hoàng từ trong nước đề ngày 12/112011

Thưa bác!

Chúng con không biết nói lời nào cho đúng nghĩa, ngoài hai chữ "Cảm ơn". Chúng con đã chuyển bài viết "Nước mắt vẫn rơi..." đến các thành viên tham gia chương trình và một số hội đoàn khác. Nhiều người xúc động gọi điện thoại cho chúng con và khóc, cùng chuyển lời tri ân tới những vị ân nhân đã âm thầm đóng góp tiền bạc giúp đồng bào nghèo khó tật nguyền. Họ cũng hứa tham gia chương trình.

Nguyễn Đăng Hoàng (ký tên)